

Sygn. akt VIII C 1465/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Bartek Męcina

Protokolant: st. sekr. sąd. Agnieszka Kamińska

po rozpoznaniu w dniu 10 grudnia 2018 roku w Łodzi

na rozprawie

z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.

przeciwko J. P.

o zapłatę

1. oddała powództwo,

2. zasądza od powoda (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. na rzecz pozwanej J. P. kwotę 3.617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 1465/18

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 27 kwietnia 2018 roku (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wniósł o zasądzenie od J. P. kwoty 19.009,71 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Nadto powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu powód wskazał, że pozwana zawarła z (...) Bank (...) S.A. umowę kredytu o nr (...). Ponieważ pozwana zaprzestała wywiązywać się z warunków zawartej umowy, pierwotny wierzyciel wypowiedział pozwanej umowę, a w dniu 25 września 2014 r. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny. Postanowieniem z dnia 4 lutego 2015 r. Sąd Rejonowy Gdańsk- Południe w Gdańsku nadał klauzulę wykonalności powyższemu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu. (...) Bank (...) S.A. w dniu 14 grudnia 2015 r. zbył wierzytelność przysługującą wobec pozwanej na rzecz powoda. Na dochodzoną pozew kwotę składa się 17.293,05 zł tytułem wierzytelności nabytej od pierwotnego wierzyciela oraz 1.716,66 zł tytułem skapitalizowanych odsetek od dnia 15 grudnia 2015 r. do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu.

(pozew k. 2- 3)

Nakazem zapłaty z dnia 24 maja 2018 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi- Widzewa w Łodzi zasądził od J. P. na rzecz powoda dochodzoną pozew kwotę wraz z odsetkami ustawowymi i kosztami postępowania.

(nakaz zapłaty k. 65)

Pozwana zaskarżyła powyższy nakaz w całości podnosząc zarzuty niewykazania istnienia wierzytelności objętej pozwem oraz jej przedawnienia. W uzasadnieniu sprzeciwu J. P. podniosła, że strona powodowa nie udowodniła istnienia zobowiązania, jak również nie przedstawiła dowodu wypowiedzenia umowy pożyczki gotówkowej.

(sprzeciw k. 68- 71)

Pismem wniesionym w dniu 16 lipca 2018 r. strona powodowa podtrzymała dotychczasowe stanowisko. W uzasadnieniu odnosząc się do zarzutu przedawnienia roszczenia strona powodowa podniosła, że bieg terminu przedawnienia został przerwany najpierw przez złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności na wystawiony przez pierwotnego wierzyciela bankowy tytuł egzekucyjny, a następnie poprzez złożenie wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Postępowanie egzekucyjne zostało umorzone z uwagi na stwierdzenie jego bezskuteczności. W związku z tym w ocenie strony powodowej doszło dwukrotnie do przerywania biegu przedawnienia roszczenia, a wobec umorzenia postępowania egzekucyjnego w dniu 27 kwietnia 2015 r., a następnie wniesienia pozwu w dniu 27 kwietnia 2018 r. z pewnością nie doszło do przedawnienia dochodzonego roszczenia.

(pismo k. 76- 77)

Pismem wniesionym w dniu 3 grudnia 2018 r. pozwana, reprezentowana przez pełnomocnika będącego adwokatem, podtrzymała dotychczasowe stanowisko. Ponadto pełnomocnik pozwanej podniósł zarzut braku legitymacji procesowej czynnej po stronie powoda, a także wskazał, iż strona powodowa nie udowodniła, aby doręczyła pozwanej oświadczenie o wypowiedzeniu umowy pożyczki gotówkowej.

(pismo k. 89- 92)

Do zamknięcia rozprawy stanowisko stron nie uległo zmianie.

(protokół rozprawy k. 101)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 9 maja 2013 r. J. P. zawarła z (...) Bank (...) S.A. we W. umowę pożyczki gotówkowej o nr (...), w wysokości 24.609,38 zł na okres od 9 maja 2013 r. do 10 maja 2015 r.

(umowa pożyczki gotówkowej k. 4- 6).

Pismem z dnia 3 czerwca 2014 r. (...) Bank (...) S.A. we W. wypowiedział J. P. umowę pożyczki gotówkowej o nr (...) z 30 dniowym okresem wypowiedzenia.

(wypowiedzenie umowy k. 84)

W dniu 25 września 2014 r. (...) Bank (...) S.A. we W. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, którym stwierdził zadłużenie J. P. z tytułu umowy pożyczki gotówkowej o nr (...) w kwocie 27.008,39 zł.

(bankowy tytuł egzekucyjny k. 11- 12)

Postanowieniem z dnia 4 lutego 2015 r. Sąd Rejonowy Gdańsk- Południe w Gdańsku nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu z dnia 25 września 2014 r. wystawionemu przez (...) Bank (...) S.A. we W. przeciwko J. P..

(postanowienie k. 13)

Postanowieniem z dnia 27 kwietnia 2015 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Słupsku umorzył postępowanie egzekucyjne prowadzone przeciwko pozwanej wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji.

(postanowienie k. 78)

W dniu 14 grudnia 2015 r. (...) Bank (...) S.A. we W. zawarł z (...) Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym w W. umowę przelewu wierzytelności, w tym wierzytelności przysługującej wobec pozwanej.

(umowa przelewu wierzytelności k. 34- 41, oświadczenie k. 42, wyciąg z załącznika k. 61)

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie powołanych wyżej dowodów w postaci dokumentów.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

(...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. wniósł o zasądzenie od J. P. kwoty 19.009,71 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem zobowiązania wynikającego z zawartej przez pozwaną z (...) Bank (...) S.A. umowy pożyczki gotówkowej o nr (...). Pozwana wnosząc o oddalenie powództwa podniosła zarzuty niewykazania istnienia wierzytelności objętej pozwem, braku legitymacji materialnej czynnej, błędnego wyliczenia kwoty dochodzonego roszczenia oraz jego przedawnienia.

Rozważania w niniejszej sprawie należy zacząć od zarzutów najdalej idących, a mianowicie braku legitymacji procesowej czynnej oraz przedawnienia roszczenia, gdyż ich uwzględnienie prowadzi wprost do oddalenia żądania pozwu bez konieczności oceny pozostałych zarzutów zgłoszonych przez pozwanego. W ocenie Sądu pierwszy z wymienionych zarzutów należy uznać za chybiony, gdyż powód przedkładając zawartą w dniu 14 grudnia 2015 r. umowę przelewu wierzytelności wraz z załącznikiem do niej wykazał, że nabył wierzytelność przysługującą wobec pozwanej. Natomiast drugi zarzut, przedawnienia roszczenia zasługuje w pełni na uwzględnienie. Zgodnie z art. 117 § 2 kc po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Nie ulega wątpliwości, że zobowiązanie pozwanej wobec powoda wynika z umowy pożyczki gotówkowej, na podstawie której pierwotny wierzyciel- bank przyznał kwotę 24.609,38. Zatem jest to świadczenie związane z prowadzeniem przez pierwotnego wierzyciela działalności gospodarczej. W myśl przepisu art. 118 kc jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej- trzy lata. Wobec tego nie ulega wątpliwości, że termin przedawnienia roszczeń wynikających z umowy pożyczki gotówkowej wynosi 3 lata. W myśl art. 120 § 1 kc zdanie pierwsze bieg przedawnienia zaczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Strona powodowa nie wskazała daty wymagalności dochodzonego roszczenia. Dla potrzeb rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy można przyjąć, że roszczenie objęte pozwem stało się wymagalne najpóźniej w dniu 25 września 2014 r., kiedy to pierwotny wierzyciel wystawił bankowy tytuł egzekucyjny. Zatem od tej daty Sąd liczył początek biegu terminu przedawnienia roszczenia.

Zgodnie z art. 123 § 1 pkt.1 kc każda czynność podjęta przed sądem lub organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju, przedsięwzięta bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia, przerywa bieg przedawnienia. Z załączonych przez powoda dowodów w postaci dokumentów wynika, że postanowieniem z dnia 4 lutego 2015 r. Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu z dnia 25 września 2014 r. wystawionemu przez (...) Bank (...) S.A. we W. przeciwko J. P.. Następnie pierwotny wierzyciel złożył wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko pozwanej, które zakończyło się wydaniem w dniu 27 kwietnia 2015 r. przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Słupsku postanowienia o umorzeniu postępowania wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji. Nie ulega wątpliwości, że zarówno nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, jak i złożenie wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przerwało bieg przedawnienia roszczenia, ale tylko w stosunku pomiędzy pozwanym, a pierwotnym wierzycielem. Do przerwania biegu przedawnienia nie wystarczy bowiem identyczność wierzytelności, niezbędna jest identyczność podmiotu, na

rzecz którego dana czynność, obiektywnie zdolna do przerwania przedawnienia, została dokonana (por. wyrok SN z dnia 19 listopada 2014 roku, II CSK 196/14, LEX nr 1622306). Podkreślić należy, iż wyżej wymieniony wyrok SN stanowi zapoczątkowanie linii orzecniczej, łagodzącej kryteria przedawnienia w obrocie konsumenckim. Orzeczenie to dotyczyło skutków materialnoprawnych złożenia wniosku o wszczęcie egzekucji, lecz w uzasadnieniu wyroku SN zajął stanowisko mające o wiele szersze znaczenie. W uzasadnieniu wyroku wyrażono pogląd, że w postępowaniu egzekucyjnym „przerwanie przedawnienia następuje pomiędzy stronami postępowania o ile z istoty łączącego je stosunku prawnego wynika, że są materialnie zobowiązane. Pogląd ten wydaje się w ocenie Sądu logiczny i w pełni zrozumiały, zwłaszcza przy uwzględnieniu faktu, iż banki (do dnia 1 sierpnia 2016 r.) korzystają ze szczególnej ochrony prawnej w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego. Jednocześnie ochrona ta nie rozciąga się na inne podmioty, w tym również nabywców wierzytelności, pierwotnie przysługujących bankowi. Nie ma żadnych racjonalnych podstaw do uznania by nabywca wierzytelności, nie będący bankiem, miał korzystać z dobrodziejstw (...) (w tym również dobrodziejstwa w postaci przerwania biegu przedawnienia jedynie na skutek złożenia wniosku o nadanie klauzuli wykonalności). Powyższe stanowisko znalazło potwierdzenie w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 29 czerwca 2016 r. podjętej w sprawie o sygn. akt III CZP 29/16, zgodnie z którą nabywca wierzytelności niebędący bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności (art. 123 § 1 pkt 2 k.c.).

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania, roszczenie powoda przedawniło się najpóźniej w dniu 25 września 2017 r. Tymczasem powództwo w przedmiotowej sprawie zostało wytoczone dopiero w dniu 27 kwietnia 2018 r. W związku z przedawnieniem należności głównej, nie ulega wątpliwości, że przedawnieniu uległo również roszczenie o odsetki od należności głównej.

Uwzględnienie podniesionego przez pozwaną zarzutu przedawnienia roszczenia skutkowało oddaleniem powództwa.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw. Pozwana wygrała proces w całości, a zatem należy jej się od powoda zwrot kosztów procesu w pełnej wysokości. Dlatego też Sąd zasądził od powoda na rzecz J. P. kwotę 3.617 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, na które złożyły się koszty zastępstwa procesowego w stawce minimalnej- 3.600 zł (§ 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r.) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa- 17 zł.